

[Tinning]

ønskelig tydelighed, at der er mindst to forskellige holdninger til denne sag i gruppen, og at det, det drejer sig om, selvfølgelig er at dække sig.

Jeg spurgte hr. Torben Lund, om han var enig i hr. Ole Espersens udtalelse om, at isoleret set er vedtagelsen af dette lovforslag udtryk for et tilbageskridt for retssikkerheden. Det har hr. Torben Lund selvfølgelig ikke ønsket at svare på, for det ville være i temmelig voldsom modstrid med hele den måde, hr. Torben Lund har ført sig frem på.

Så skal jeg sige til hr. Ole Espersen, at hr. Torben Lund har faktisk også for længst fjernet et af de argumenter, som hr. Ole Espersen nu tror han kan bringe i marken. Hr. Ole Espersen siger: vist er der tale om et tilbageskridt for retssikkerheden, når vi gør dette her, men befolkningen har også en følelse af, hvad der er retssikkerhed, og hvis ikke vi passer på, kan vi forringe retssikkerheden ved at gøre noget, som ikke er helt i overensstemmelse med, hvad befolkningen synes.

Det er for det første en temmelig søgt argumentation, men for det andet synes jeg, vi passende kunne tage fat i, hvad det er, hr. Ole Espersen går rundt og tror at befolkningen måske mener. Dette lovforslag drejer sig jo om, at vi i højere grad skal sætte folk i fængsel, at vi altså i højere grad skal straffe dem før dom.

Hvis vi fik lavet en Observaundersøgelse, hvor man spurgte folk: synes De, der er grund til i højere grad at smide folk i fængsel, før de har fået en dom, ja eller nej, tror hr. Ole Espersen så, at et massivt befolkningsflertal ville sige: ja, det er fint, vi skal have nogle flere straffet før dom. Det tror jeg ikke. Det tror jeg heller ikke hr. Torben Lund tror, og måske var det derfor, hr. Torben Lund fuldstændig opgav den med befolkningen, for det, vi har skullet købe af hr. Torben Lund i dag, er hans personlige opfattelse af, hvad han finder anstødeligt, når en eller anden får nogle på hatten ude på gaden, og det er jo i virkeligheden forholdsvis ligeegyldigt.

Jeg vil kun gentage min opfordring til, at Socialdemokratiet tænker igennem en ekstra gang: er det tilbageskridt for retssikkerheden, som hr. Ole Espersen præcist har sagt at dette drejer sig om, rimelig velbegrundet, eller hvad man kalder det i den gruppe? Synes man, det er i orden, at vi nu er nødt til at

give noget på retssikkerheden, fordi det hele ellers falder fra hinanden, eller er der tale om, at man er kommet til lige nøjagtigt at gå et skridt for langt og i virkeligheden gøre noget, som vil føre til gentagelser af den Karl Jørgensen-sag, jeg omtalte i mit tidligere indlæg?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Efter diskussionen her skal jeg anmode om, at lovforslaget går tilbage til udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 198:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Danmarks Radio).

Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 18/2 87. Første behandling 4/3 87. Betænkning 20/5 87).

Der var stillet 9 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Tastesen (S):

Siden første behandling af lovforslaget om Danmarks Radios styrelse er der én ting, som klart og tilfredsstillende er bragt på plads, nemlig fortolkningen af et rimeligt balanceforhold i Danmarks Radios programmer.

For Socialdemokratiet er det en selvfølge, at der skal lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden, og derfor glæder det os, at de forsøg, der blev gjort fra hr. Erhard Jakobsens side, fra CDs side, på at gøre Danmarks Radios programmer til mikrofonholderdemokrati, klart er tilbagevist. Hvis Danmarks Radio og TV fortsat skal være spillevende og dermed kritisk genspejle de brydninger og strømninger, der er i vort samfund, skal der være plads til engageret programvirksomhed, og ingen programmer skal hindres i at blive udsendt, fordi nogle nægter at medvirke i et program, der er kritisk mod pågældende personer eller institutioner.

Vi er altså godt tilfreds med, at der er et rimeligt balanceforhold forstået på den måde, at det er den samlede programvirksomhed, der gælder, ikke den enkelte udsendelse, for var det tilfældet, ville det være dræbende for kvalificeret journalistisk arbejde.

Af de ændringsforslag, der foreligger, drejer det ene sig om bestyrelsens sammensætning. Her mener vi fra Socialdemokratiets side, og vi støttes af SF, at antallet af bestyrelsesmedlemmer bør være 13 i stedet for 11. Det muliggør bl.a., at der kan blive to medarbejderrepræsentanter i stedet for én. Vi mener, det må være rigtigt, at både det journalistiske og det teknisk-administrative personale repræsenteres i bestyrelsen, og så skal man jo tænke på, at nu bliver det et andet bestyrelsesarbejde end det, man kender i det hidtidige radioråd, som jo er offentligt udadtil, og hvor man har beskæftiget sig med et ret bredt felt af sager. Jeg tror, der vil blive enstemmighed vedrørende de fleste bestyrelsesbeslutninger i Danmarks Radio i fremtiden. Vi synes, vort ændringsforslag er rigtigt, men glæder os over, at medarbejderne dog under alle omstændigheder bliver repræsenteret.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt folketingsmedlemmer skal kunne vælges til medlem af den kommende bestyrelse. Det mener

vi må være de enkelte partigrupperes sag, og da kan vi jo glæde os over, at vi er i overensstemmelse med den fungerende formand om det synspunkt, at det må være de enkelte partigrupper, der finder ud af, om de politiske repræsentanter, som der trods alt vil være, skal kunne være medlemmer af Folketinget eller ej, og vi håber, at der bliver bred tilslutning hertil, også fra medlemmer af regeringspartierne, som jeg ved deler vor opfattelse på dette område.

Vi har af praktiske grunde foreslået ikrafttrædelsesdatoen 1. januar 1988. Det vil vi mene er den rigtige, og vi anbefaler, at man stemmer for det.

Så skal jeg endelig sige, at vi ønsker, hvad vi har tilkendegivet i udvalgsbetænkningen, at samtlige 15 amtsprogramråd i Danmark bør der være plads til i det programråd, som nedsættes.

Jeg skal slutte med at ønske Danmarks Radio til lykke med den nye fremtid, som bliver resultatet af den styrelseslov, vi er på vej til at vedtage.

Ingerlise Koefoed (SF):

Fordi den forrige meget vigtige debat trak meget længe ud, synes jeg ikke, der er nogen grund til, at vi ikke skal sige i hvert fald nogle ord om dette, som jo også er en vigtig sag, ikke bare for os her i Folketinget, men for mange mennesker rundt omkring.

Jeg vil sige, at i SF er vi tilfreds med, at Radiorådet enten den 1. oktober 1987 eller den 1. januar 1988 er en saga blot, ikke fordi vi ikke synes, at Radiorådet har udført et stort stykke arbejde, men fordi vi længe har været betænkelige ved den blanding af politisk virksomhed, programvirksomhed og administrativ virksomhed, som har fundet sted i Radiorådet, og som vel ikke kan undgå at finde sted i et råd af den størrelse og den konstruktion.

Vi synes, det er rigtigt, at der ikke længere skal sidde folk, der er medlem af Folketinget, direkte i Radiorådet, men at partierne skal udpege nogle af deres medlemmer, som ikke er repræsenteret herinde, og som derfor måske kan arbejde lidt mere frit og selvstændigt, end de kunne, hvis de bagefter skulle herind og forsvare licensforslag og andet.

Vi synes også, det er godt, at der bliver en klarere adskillelse mellem administrationen

[Ingerlise Koefoed]

og programvirksomheden, på den måde at forstå, at bestyrelsen ansætter direktionen, mens det er direktionen, der har ansvaret for ansættelse af programchefer m.v., og som skal lede og fordele arbejdet i Danmarks Radio.

Jeg vil sige en lille smule om de ændringsforslag, vi har stillet delvis sammen med Socialdemokratiet, men også kun delvis.

Det første ændringsforslag om at give to medarbejdere fuld repræsentation med tale- og stemmeret, og hvad man ellers skal have af rettigheder i en bestyrelse, er begrundet i, at der er to forskellige personalegrupper i Danmarks Radio og det derfor vil være rimeligt, at hver personalegruppe – altså TAPerne på den ene side og programredaktørerne og programmedarbejderne på den anden side – vælger sin repræsentant i Radorådet. Dermed er alle saglige interesser repræsenteret, og sagkundskaben på begge sider af bordet er til stede og kan være med til at påvirke arbejdet i bestyrelsen og give den det saglige islæt, som en bestyrelse også skal have.

Men hvis vores ændringsforslag falder – hvad jeg ikke håber – vil vi naturligvis stemme for ændringsforslaget fra ministeren, der er tiltrådt af regeringspartierne og Det Radikale Venstre, for én fugl i hånden er bedre end ti på taget, og derfor er det betydelig bedre med 1 medarbejder i bestyrelsen end slet ingen, og man må så håbe, at man kan finde frem til nogle valgprocedurer, som begge medarbejdergrupper kan være tilfreds med.

Vi kan ikke stemme for Socialdemokratiets og Fremskridtspartiets forslag om det frie valg med hensyn til, hvem partierne vil indstille og vælge til Radorådet.

Vi ønsker meget, at man vil udskyde lovens ikrafttræden til 1. januar 1988, fordi vi af erfaring ved, at de procedurer, der skal sættes i gang, før sådan en bestyrelse er valgt, og før der i øvrigt er udarbejdet de tilstrækkelige vedtægter osv., er meget langvarige.

Vi mener sådan set også, at det radoråd, der sidder nu, skal have en ordentlig og tilstrækkelig rolig afviklingsperiode, og derfor henstiller vi, at man stemmer for ikrafttræden 1. januar 1988, men vi vil selvfølgelig, hvis dette ændringsforslag ikke bliver vedtaget, stemme for det andet ændringsforslag,

om 1. oktober 1987. Det er bedre end det første forslag, der gik ud på, at loven skulle træde i kraft, lige så snart vi havde færdigbehandlet den herinde i Folketinget. Det ville simpelt hen ikke kunne lade sig gennemføre i det praktiske liv.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Med denne lov, som den vil komme til at se ud, når de ændringsforslag, der kan samle flertal, er vedtaget, får vi en god styring af Danmarks Radio, en moderne styring, en smidig styring med en lille og effektiv bestyrelse og uden direkte indblanding fra lovgivernes side. Vi har også fået sikret gennem ændringsforslag nr. 2, at medarbejdernes repræsentant i bestyrelsen er ligestillet med de øvrige medlemmer af bestyrelsen.

Hermed fremtræder lovforslaget stort set 100 pct. svarende til, hvad Det Radikale Venstre foreslog for et år siden, og vi kan anbefale, at de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, vedtages.

Arne Melchior (CD):

Jeg kan forstå, at hr. Bilgrav-Nielsens sidste bemærkning også gælder den omstændighed, at det vil blive umuligt for medlemmer af dette Ting at være medlemmer af Danmarks Radios nye bestyrelse.

Det er noget, som vi i CD også efter tunge overvejelser har tilsluttet os, men jeg skal benytte anledningen til at sige, at princippet i sig selv er temmelig betænkeligt, og jeg håber ikke – det er derfor, jeg gør disse bemærkninger – at det vil danne præcedens. Jeg mener, det må være en meget sjælden undtagelse, at der er organer, råd eller forsamlinger, som medlemmer, der har en folkelig baggrund, som ethvert medlem af Folketinget ifølge sagens natur har, ikke kan placeres i. Det var den ene bemærkning, jeg gerne ville gøre ved denne lejlighed.

Den anden drejer sig om, at jeg gerne vil erindre om, at generaldirektør Bindsløv kort før sin afgang som generaldirektør for Danmarks Radio gjorde opmærksom på, at der var noget ulige i dette, at det nye TV 2 kan vise reklamer, medens det tv, vi har nu, og som vel kommer til at hedde program 1, ikke kan.

Eftersom jeg hører til dem, der mener, at der er værdi, underholdnings- og seerværdi, i

[Arne Melchior]

reklamer, finder jeg, at det allerede af den grund er et minus for Danmarks Radios fjernsyn, at det bliver hindret i at vise reklamer.

Det andet er, at licensen i overvejende grad skal bruges til det kommende program 1, altså det nuværende Danmarks Radios tv, og at TV 2 bliver billigere for seerne rent licensmæssigt, fordi det i overvejende grad reklamefinansieres. Det kan også give TV 2, som jeg hilser overordentlig hjertelig velkommen, en fordel fremfor det almindelige program.

Nu vil tiden jo nok råde bod på dette, for i løbet af ganske få år vil vi pr. radiofonier og pr. tv-udsendelser fra alverdens lande få så meget reklame ind i vores stuer af de mediebarne kanaler, at det vil føles ganske naturligt, og jeg ser derfor frem til, at der kun vil gå føje år, før vi også som et ganske naturligt led, selvfølgelig indrettet på den måde, som vi nu ønsker det her i landet, kan få reklamer også i Danmarks Radios, om jeg så må sige, gamle, nuværende tv-station.

Med disse bemærkninger skal jeg ligesom andre talere ønske seerne til lykke med, at monopolet nu endelig er brudt; de kompromiser, der har måttet indgås, har bestemt været dette resultat værd.

Poulsgaard (FP):

Jeg har lyttet med interesse til hr. Arne Melchior. Jeg er meget, meget ked af, at det er hr. Arne Melchior, der er ordfører i dag for CD. Jeg havde hellere set, at det havde været hr. Erhard Jakobsen, for jeg kan huske, at under første behandling sagde han heroppefra ganske klart og tydeligt: hvis medarbejderne bliver repræsenteret i bestyrelsen, er CD ikke med! Der var ingenting at spille om. Det var klar snak. Det nytter ikke, at hr. Arne Melchior ryster på hovedet, for det var klar tale. Men vi har jo desværre for set, at hr. Erhard Jakobsen er faret op som en løve og faldet ned som et lam, derfor kan jeg godt forstå, at hr. Arne Melchior vistnok kom til at omtale L 199 også og knap så meget det lovforslag, vi behandler nu – det er tilgiveligt.

Vi har indstillet dette lovforslag til forkastelse. Dog vil jeg sige, at hvis det går sådan, at det ændringsforslag, vi har stillet sammen med Socialdemokratiet, bliver vedtaget, kun-

ne vi nu nok stemme for lovforslaget. Det går jo netop på det, som hr. Arne Melchior var inde på, at det simpelt hen er uanstændigt, så længe det er finansudvalget, der fastsætter licensen, at man holder politikere ude fra Radorådet. Selv om det ikke altid har været en succes, føler vi, at det i disse ligeberettigelsestider er en diskrimination, som vi simpelt hen ikke kan gå med til, hvorimod vi måske kunne leve med, at medarbejderne fik stemmeret, selv om de har rigelig indflydelse i forvejen i kraft af det arbejde, de har.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg siger tak for hr. Poulsgaards bekymring på CDs vegne. Han kan spare sig den. Jeg kan oplyse hr. Poulsgaard om, at de få ord, jeg sagde heroppefra, blev sagt på CD-gruppens vegne, inklusive partiets landsformand, hr. Erhard Jakobsen. At sige, at Folketinget foretager sig noget uanstændigt ved denne beslutning, synes jeg nok er at skyde gråspurve med kanoner. Endelig vil jeg sige, at det kniber måske lidt med hørelsen, eller også er det mig, der ikke taler tydeligt nok. Jeg har aldeles ikke omtalt L 199. Jeg citerede tidligere generaldirektør Bindsløv for at have sagt, at når der var reklamer i den ene danske tv-sender, burde der også være det i den anden. Det har ikke noget med L 199 at gøre, det drejer sig om lokalradioerne; det har at gøre med vore to tv-stationer og altså med den ordning for Danmarks Radio, som lovforslag nr. L 198, som vi nu har på dagsordenen, beskæftiger sig med. Fejltagelsen lå faktisk denne gang ikke hos mig. Det kan forekomme.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg skal ikke forlænge debatten nævneværdigt, i betragtning af at så mange andre har afstået fra under hensyn til det fremskredne tidspunkt og af hensyn til Folketinget at tage ordet.

Jeg skal kun sige tak for den modtagelse, lovforslaget har fået, og for den mulighed, der nu tegner sig for at komme til en ende med en løsning på det styreproblem for Danmarks Radio, som jo nødvendigvis må løses i forbindelse med den udvikling, der har fun-

[Ministeren for kulturelle anliggender]

det sted på medieområdet, startende med igangsættelsen af TV 2, og så i øvrigt udviklingen på det område, hvor Danmarks Radio fortsat skal kunne gøre sig gældende som en offentligt forpligtet institution med de brede informations- og kulturforpligtelser, som Danmarks Radio skal opfylde.

Jeg skal lige til nogle af bemærkningerne knytte et par enkelte kommentarer.

Jeg kan ikke se, der er rimelighed i, at der skal være to medarbejderrepræsentanter i den nye bestyrelse. Når man nedskærer en bestyrelse fra 24 til 11, må det også være rimeligt, at antallet af medarbejderrepræsentanter reduceres, således at balancen bliver den samme. Jeg kan altså ikke være enig med hr. Tastesen og fru Ingerlise Koefoed på dette punkt.

Derimod er jeg ganske enig med hr. Tastesen i, at bestyrelsen nok kommer til at virke på en anden måde, og at det ikke blot for bestyrelsesarbejdet, men for Danmarks Radio i det hele taget bliver det væsentligste resultat af den forandring, der nu sker.

Man har også her nævnt lidt om det punkt, at folketingsmedlemmer ikke kan være medlemmer af Danmarks Radios bestyrelse. Det har i høj grad noget med kompetenceproblemerne at gøre, med de klare kompetenceafgrænsninger, som hele forslaget går ind på både i Danmarks Radio og i Danmarks Radios forhold til den politiske verden og til Kulturministeriet, således at Danmarks Radio ikke bliver stillet på samme måde som TV 2 i forhold til det Folketing og det finansudvalg, som har den øverste kompetence over begge de to organer.

Endelig en kort bemærkning om ikrafttrædelsestidspunktet. Jeg mener, det vil være uheldigt at trække ikrafttrædelsen for længe ud, det er derfor, jeg har arbejdet med kortere frister. Jeg ved af erfaring – enhver vil kunne forstå hvorfor – at når man sætter et nyt styresystem i gang og stadig har et ældre kørende ved siden af, vil der blive nogle vanskelige problemer i overgangsperioden, som det gælder om at gøre så kort som muligt, for at disse problemer skal blive mindst mulige.

Dette skal være de kommentarer, som jeg vil give lovforslaget med på vejen.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne sige, at der har spredt sig en stemning her, som om det var særlig hensynsløst af os, der har arbejdet med denne lovgivning snart i flere år, at tage ordet for nogle korte bemærkninger, korte kommentarer, til lovforslaget, og det synes jeg faktisk er urimeligt. Det er da klart, at tiden løber, og vi har alle sammen travlt, men at sige, at man skal tage hensyn til Folketinget ved ikke at sige noget om ting, som har stor betydning, finder jeg faktisk urimeligt. I må altså undskylde, at jeg forstyrrer!

Jeg skal også lige forstyrre med en anden kort bemærkning. Kulturministeren var ikke enig i, at der skulle sidde to medarbejdere i bestyrelsen, han så ikke nogen begrundelse for det. Jeg har begrundet, hvorfor jeg synes det, og jeg mener, det er den samme begrundelse, som Socialdemokraterne har for at stille ændringsforslaget. Der er to forskellige personalegrupper i Danmarks Radio, og det ville tjene de to personalegrupper plus bestyrelsen bedst, hvis de fik lov at vælge hver sin repræsentant.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Ønsker flere at udtale sig? Muligheden for at udtale sig er til stede, selvfølgelig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 50 stemte for, 62 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes, idet 38 stemte for, 75 imod.

Ændringsforslag nr. 5-7 og § 1, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 56 stemte for, 58 imod.

Ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 2 samt § 2 i den nye affattelse

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed).

Af ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen).

(Fremsat 18/2 87. Første behandling 4/3 87. Betænkning 20/5 87).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Tastesen (S):

Det mest interessante ved dette lovforslags anden behandling er, at der fortsat mangler en finansieringsform for lokal radio og lokalt tv, der er holdbar ind i fremtiden. Regeringspartierne har foreslået, at ministeren kan fastsætte regler om, hvorledes reklamer og udsendelser, der støttes af erhvervslivet, kan indgå i programvirksomheden. En sådan beslutning vil naturligvis medføre en opblomstring af smarte stationer som The Voice og Radio Mercur, men samtidig være døden for mange andre stationer, der virkelig beskæftiger sig med lokal radiovirksomhed og sætter gang i den lokale debat.

Erhvervslivet vil naturligvis købe reklamer og programmer hos dem, man bedst kan lide, og som laver de letteste udsendelser baseret på masser af musik.

Det forslag køber vi ikke i Socialdemokratiet, selv om vi godt kan se, at de store virksomheder har en fordel frem for de små lokale virksomheder fra den dag, TV 2 går i gang. Men det er jo ikke Socialdemokratiets skyld. Vi stemte imod reklamer i TV 2. Regeringspartierne anklager i bemærkningerne bør derfor ikke være rettet imod os, men imod Det Radikale Venstre.

Socialdemokratiet har hele tiden anvist en anden vej, og vi gør det igen sammen med SF, idet vi har foreslået en offentlig finansiering efter tredjedelsmodellen. Det Radikale Venstre skriver i sit betækningsbidrag, at forslaget om offentlig støtte vil løbe op i udgifter på mellem en halv og en hel milliard kroner for stat og kommuner. Jeg vil gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at regnestykket er helt ude i den blå luft, skønt man skulle tro, det krævede særlige kvalifikationer med hensyn til at kunne regne at blive medlem af finansudvalget.

Hvis hr. Bilgrav-Nielsen virkelig vil komme de små radio- og tv-stationer til hjælp, kan han jo stille et ændringsforslag, som han bebudede ved førstebehandlingen; han kan f.eks. stille ændringsforslag nu mellem anden og tredje behandling til det forslag, S og SF har stillet, som i time- og kronetal er mindre vidtgående. Derved ville man netop komme de små stationer, som virkelig har behov for det, til hjælp. Der er jo mulighed for at stille dette ændringsforslag, og vi venter spændt på, at der kommer et. Hvis det er finanslovsforliget med regeringen, der generer, kan vi passende sætte begyndelsesdatoen til den 1. januar 1988.

Herefter vil jeg sige noget om ændringsforslagene. Jeg vil da gerne begynde med at rette en tak til Det Radikale Venstre, fordi de står fast på det grundsynspunkt, at det ene medium ikke kan eje det andet medium, således at det ikke lykkes for dagbladene at få selvstændig sendetilladelse. Vi er trykke ved og godt tilfredse med den ordning, der gør det muligt for dagblade, både i forhold til radio og til tv at træffe aftale om at være en del af nyhedsformidlingen. Men det er ikke det samme som ejerforhold. Derfor synes vi, det er et godt ændringsforslag, som